

det tidligere Forslag og dette afviger fra hinanden, vil vi kunne forhandle i Udvalget. Lovforslagets § 2 skyldes en Henstilling fra Administrationskommissionen om, at der indføres en lettere og simplere Fremgangsmaade ved Afholdelsen af de Auktioner, der her finder Sted. Endelig gaar den tredie Ændring ud paa at bringe Reglerne om Befordringsgodtgørelse og Time- og Dagpenge i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens Regler. Jeg tillader mig ogsaa at anbefale dette Lovforslag til en velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2205).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. V. Christensen: Da mit Partis vanlige Ordfører i Sager af denne Art, det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart), desværre paa Grund af Sygdom er hindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Det er en gammel Kending, idet det i en noget anden Form har været til Behandling adskillige Gange før, vistnok i alt 7 Gange siden 1908, foruden at det er blevet drøftet under Behandlingen af andre Sager. Saa vidt jeg ved, er det 25 Aar, siden man for første Gang rejste Sagen. Den banker altsaa stadig paa Rigsdagens Dør, og herom giver de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, al mulig Underretning.

Paa et, som jeg finder det, vigtigt Omraade er der sket en Udvidelse af Forslaget, en Udvidelse, som Begyndelsen allerede blev gjort til i Samlingen 1924—25, da der i det da fremsatte Forslag indføjedes en Paragraf, der tilsigtede at give Regler om at henlægge visse juridiske Forretninger til Dommerkantorerne mod faste Afgifter, der skulde tilfalde Statskassen, naar man gik til det, der var Forslagets Hovedformaal, nemlig at udskille Dommerfuldmægtigenes private Virksomhed. Bestemmelsen herom, der, saa vidt

jeg ved, først blev foreslaaet af den højtærede Justitsminister i et Folketingsudvalg, tilsigtede dels at give Befolkningen en lettere Adgang til efter faste Takster at faa visse Forretninger udført, dels gennem de Indtægter, der saaledes kom ind, at skaffe Statskassen nogen Dækning for de betydelige Udgifter, der vilde blive en Følge af Statsansættelsen.

I det foreliggende Lovforslag er der tilstræbt at lovfæste disse Forretningers Art. I Virkeligheden maa det siges, at teoretisk set imødekommer Lovforslaget i al Almindelighed et Ønske, der næres af en stor Del af Befolkningen, om at faa skilt Dommerfuldmægtigenes private Virksomhed fra deres embedsmæssige Arbejde. Herved er det kommet til at spille en Rolle, at der beklageligvis kort efter Genforeningen i Sønderjylland indtraf et alvorligt Tilfælde af Misbrug. Dette sammenholdt med andre Tilfælde stillede de hidtil raadende Forhold i et uheldigt Lys. Det var det, der foranledigede den højtærede Justitsminister — og ligeledes den efter ham følgende Justitsminister — til efter indtrængende Henstilling at fremsætte Forslag til Lovordning af hele dette Forhold. Under de stedfundne Overvejelser er der ogsaa, maaske ikke mindst paa sønderjydske Initiativ, blevet lagt Vægt paa, at man indføjede den af mig antydede Ventilbestemmelse, hvorefter Befolkningen vedvarende skal kunne benytte Dommerkantorerne til visse Forretningers Udførelse, men til Takster, der, modsat de nugældende, der fastsættes efter Skøn af Dommerfuldmægtigene, skal fastsættes af Staten, og som skal gaa ind i Statskassen. I den Omstændighed, at daværende Medlem af Folketinget Mads Gram allerede i 1923 — tror jeg, det var — var Medforslagsstiller til et Ændringsforslag om dette Forhold, ligger der maaske et Fingerpeg om, hvem der tog Initiativet i denne Retning.

Hvad Lovforslagets Hovedbestemmelser angaar, omfattes de vedvarende med Velvillie fra alle Sider. Herom bemærkede den højtærede Justitsminister i sin Tid, at der var Fare for, at Lovforslaget kunde drukne i Velvillie. Man kan dog ikke sige, at Forslaget er druknet. Det volder visse Vanskeligheder, fordi man gaar over fra een Praksis til en anden. Dertil er der i dette Øjeblik kommet en enkelt Omstændighed, som spiller en særlig Rolle, nemlig det rent økonomiske. Jeg har ogsaa mærket mig, at det under de tidligere Forhandlinger er blevet hævdet, at